

Sliby se musí plnit aneb Šumný knihovník z Kramolny

Božena Blažková

Milý pane Prouzo,

řekl jste do pětadevadesáti a své slovo jste dodržel. Odcházíte do knihovnického důchodu a my Vám děkujeme za práci, kterou jste po léta vykonával v obecní knihovně s láskou ke knihám i k jejich čtenářům. Děti, které k Vám do knihovny chodily v začátcích Vaší knihovnické kariéry, jsou již dávno dospělé. Za 28 let se mnoho změnilo. Knihovna v roce 1978 vykazovala 200 výpůjček. Potom se 4 roky nedělo nic. Převzal jste knihovnu 1. 12. 1982. Provoz byl zahájen 20. ledna 1983. Od té doby jste půjčil přes 80 000 knih a časopisů. Knihovnou prošlo na 15 000 návštěvníků. Napsal jste řadu článků a pozvánek do knihovny do místního zpravodaje. Nesčetněkrát jste navštívil Městskou knihovnu v Náchodě, abyste svým čtenářům splnil všechna jejich čtenářská přání. Dnes Vám dáváme průkazku do naší knihovny, abyste si mohl plnit čtenářská přání svá. Přejeme Vám, abyste ji ještě dlouho využíval.

Knihovníci Městské knihovny v Náchodě

Letos v březnu je panu Rudolfovi Prouzovi z Kramolny 95 let. Začátkem ledna předal, jak před lety na knihovnickém zájezdě slíbil, „svoji“ knihovnu nové knihovnici paní Zelené. Pan Prouza by mohl být příkladem všem politikům, protože si za svým slovem stojí a sliby plní. Pevně věřím, že splní i svůj slib ohledně oslav stých narozenin :-).

Předávání knihovny se uskutečnilo v budově obecního úřadu za velké účasti zástupců obce i pověřené knihovny v Náchodě. Velké poděkování a zdravice místních i knihovníků svědčily o přátelských vztazích a vzájemné úctě. Náchodské knihovnice předaly panu Prouzovi společně s dárkem výše uvedenou zdravici a průkazku do náchodské knihovny. Jako správný knihovník-důchodce navštěvoval pan Prouza velmi často náchodskou knihovnu, aby nejen sobě, ale hlavně svým čtenářům přinesl požadované knížky. Společně s panem Antošem, knihovníkem z Řešetovy Lhoty, také nikdy nechyběl na žádné knihovnické akci. Vždy kolem sebe šířil a stále šíří dobrou náladu a velkou životní moudrost.

Pan Prouza je původním povoláním účetní a místní knihovně se začal věnovat jako čerstvý důchodce. Sám o sobě říká, že v životě měl a stále ještě má 3 vášně: knihy, šachy a cestování. Jeho vyprávění o tom, jak škemral na mamince peníze, aby si mohl zakoupit vytoužené sešitové vydání rodokapsu, nebo o tom, jak si ty sešity sám vázal či jak „šmejdil“ po antikvariátech, aby mu nic nechybělo, je neopakovatelné. Při jeho vyprávění si posluchač vybavuje prvorepublikové filmy ze školního prostředí, kdy nejprve čte pod lavicí žák a později v kabinetě profesor. Říká se, že starší lidé už těžko získávají vztah k moderní technice. Pan Prouza ve svém věku hraje na počítači šachy, a když mu to zdraví dovolí, tak se stále ještě vypraví na nějaký šachový turnaj v okolí. Jen to cestování už ho zmáhá, a tak více využívá obrazové publikace, aby se podíval do míst, která nestihl navštívit.

Jeho, jak je sám nazývá, „vášně“, smysl pro humor a celkový aktivní přístup k životu mu pomáhají překonat i zdravotní potíže, které s sebou vysoký věk přináší. Jeho příklad ukazuje nám „mladším“, jak je bez ohledu na věk důležitá duševní i tělesná aktivita.

Za redakci zpravodaje a ostatní knihovníky kraje gratulujeme panu Prouzovi k aktivně prožitým 95 letům života a držíme mu palce, aby zvládl slíbenou stovku.